

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 15C/168/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115218024
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ágnes Nagyová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2018:1115218024.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudkyňou Mgr. Ágnes Nagyovou v spore žalobcu: R.. Y. W., I.. X.XX.XXXX, XXX XX O., W. M. X, Č. L., proti žalovanému: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy,

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca dňa 2.7.2015 doručil súdu žalobu o náhradu škody vo výške 21 634,35 eur (škoda vo výške 10 634,35 eur a nemajetková ujma 11 000,- eur) s príslušenstvom titulom nesprávneho úradného postupu - prieťahov v exekučnom konaní vedenom súdnym exekútorom V.. L. J. v rokoch 2007 až 2015, a to v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

2. Žaloba bola odôvodnená na tom skutkovom základe, že žalobca ako oprávnený dňa 7.3.2005 navrhol vykonať exekúciu na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 21Cb/103/01-74 zo dňa 15.10.2004, proti povinnému - R.. W. F., Ď. XX, B., na vymoženie sumy 61 929,10 Sk spolu s úrokom z omeškania vo výške 20% ročne od 27.10.1994 do zaplatenia a trov konania vo výške 10 725,- Sk. K návrhu na vykonanie exekúcie žalobca priložil aj kolok vo výške 500,- Sk a žiadal, aby vykonaním exekúcie bol poverený súdny exekútor Z.. L. J., so sídlom Slovenská XX, B.. Okresný súd Prešov uznesením sp. zn. 23Er/1847/05 poveril vykonaním exekúcie uvedeného súdneho exekútora, ten však dňa 24.8.2005 navrhol súdu, aby exekúciu zastavil pre nezaplatenie zálohy. Exekúcia bola preto dňa 7.2.2006 zastavená. Krajský súd v Prešove však uznesením sp. zn. 3CoE/27/2006 z 4.8.2006 vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie z dôvodu, že v napadnutom uznesení bola nesprávne nepripustená možnosť podať odvolanie. Okresný súd Prešov potom uznesením zo dňa 23.11.2007 zmenil napadnuté uznesenie tak, že návrh súdneho exekútora na zastavenie exekúcie zamietol, pretože žalobca - oprávnený uhradil exekútorovi zálohu vo výške 2 000,- Sk a mohol tak exekúciu vykonať. Podľa žaloby žalobca považoval za zrejmé, že exekučná vec sp. zn. 23Er/1847/05 je zaťažena prieťahmi, a to pre nesprávny úradný postup súdneho exekútora Z.. L. J., ktorý bráni uskutočneniu exekúcie. Tento nesprávny úradný postup v podobe premrhaného času a škody u žalobcu je podľa žalobcu základom pre vyčíslenie majetkovej ujmy, keďže exekútor poskytol povinnému čas na zbavenie sa svojho majetku. Žalobca určil majetkovú škodu vo výške 61 929,10 Sk spolu s úrokom z omeškania vo výške 20% ročne od 27.10.1994 do 27.10.2014, t.j. 247 716,40 Sk, spolu s nákladmi konania 10 725,- Sk a exekučnými nákladmi 500,- Sk, spolu 10 634,35 eur. Podľa žalobcu uvedenú sumu nebude možné vymôcť od povinného, keďže jemu bol poskytnutý čas, aby sa svojho majetku zbavil. Žalobca si uplatnil tiež nemajetkovú ujmu vo výške 11 000,- eur z dôvodu, že prieťahy a nesprávny úradný

postup u neho vyvolali pocity frustrácie, stresu, beznádeje, keď úmyslom exekútora bolo exekúciu zastaviť a zastavenie exekúcie by znamenalo preklúziu exekúcie a exekučného titulu, keďže pôvodná splatnosť dlhu povinného nastala dňa 27.10.1994. Žalobca náhradu nemajetkovej ujmy ďalej odôvodnil tým, že trpí ťažkou nevyliciteľnou chorobou - diagnóza G35, z dôvodu prieťahov a stresu sa jeho stav zhoršil. Poukázal tiež na to, že je žiteľom veľkej rodiny a pre prieťahy v konaní sám nemá prostriedky na platenie svojich záväzkov a tiež sa voči nemu vedie exekučné konanie. Dňa 14.3.2015 požiadal žalovaného o náhradu škody, avšak ten nereagoval.

2.1 Žalobca k žalobe nepriložil žiadne dôkazy. Navrhol však vykonať dokazovanie spisom Okresného súdu Prešov sp. zn. 23Er/1847/05, výsluchom súdneho exekútora Z.. L. J., výsluchom povinného R.. W. F., ďalej za účelom preukázania vzniku nemajetkovej ujmy navrhol vyžiadať list vlastníctva č. XXX pre kat. úz. Muglinov, Moravskoslezský kraj a spisy jednotlivých súdov, ktoré nariadili voči žalobcovi exekúciu.

3. Žalovaný dňa 11.1.2016 doručil súdu vyjadrenie k žalobe, v ktorom žalobu žiadal zamietnuť. Poukázal na predpoklady vzniku zodpovednosti štátu za škodu, ktoré musia byť splnené kumulatívne a mal za to, že nesprávny úradný postup nebol zo strany žalobcu žiadnym spôsobom preukázaný. Tvrdenie žalobcu ohľadom nečinnosti a prieťahov v exekučnom konaní a tiež tvrdenie, že exekútor nepožiadaval o vydanie poverenia, žalovaný považoval za zavádzajúce a nepravdivé z nasledovných dôvodov. V dôsledku neúplného návrhu na začatie exekúcie bol žalobca dňa 17.5.2005 vyzvaný súdnym exekútorom na doplnenie návrhu a poučený o možnosti súdu zastaviť exekúciu pre nedoplnenie podania a nezloženie preddavku na odmenu exekútora a náhradu hotových výdavkov. Žalobca na výzvu nereagoval, preto Okresný súd Prešov uznesením sp. zn. 23Er/1847/05 zo dňa 7.2.2006 na návrh exekútora exekúciu zastavil. Uvedené uznesenie bolo následne uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 3CoE/27/2006-18 zo dňa 4.8.2006 zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie. Následne súd prvej inštancie zmenil svoje pôvodné rozhodnutie a uznesením č. k. 23Er/1847/05-26 z 23.11.2007 návrh súdneho exekútora na zastavenie exekúcie zamietol a uviedol, že po právoplatnosti tohto uznesenia súdny exekútor požiada súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Podaním zo dňa 21.12.2007 súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia v exekučnej veci sp. zn. EX 3774/07. Uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 2Er/2796/07 zo dňa 3.4.2008 došlo k zastaveniu exekúcie pre nezaplatenie súdneho poplatku zo žiadosti o udelenie poverenia žalobcom, uvedené uznesenie potom nadobudlo právoplatnosť dňa 7.5.2008. Podľa žalovaného potom práve v dôsledku nečinnosti žalobcu, keď nereagoval na výzvu exekútora na odstránenie väd podania, tiež na výzvu súdu na zaplatenie súdneho poplatku, došlo dňa 7.5.2008 k právoplatnému zastaveniu exekučného konania vedeného pod sp. zn. EX 3774/2007 a následne pre nemožnosť vymoženia pohľadávky žalobcu. Poznámene, že štát nemôže niesť zodpovednosť za nečinnosť iných fyzických a právnických osôb, a tak vystupovať ako žalovaný v každom konaní o náhradu škody. Žalovaný ďalej mal za to, že žalobca nedisponuje titulom nároku na náhradu škody, keďže v danom prípade nie je preukázaná existencia nesprávneho úradného postupu súdneho exekútora V.. L. J. v exekučnom konaní sp. zn. EX 3774/2007, a to aj pre zastavenie exekučného konania. Skutočnú škodu uplatnenú žalobcom vo výške 10 634,35 eur spolu s príslušenstvom žalovaný považoval za nepodloženú a nepreukázanú, taktiež v nadväznosti na právoplatne zastavené exekučné konanie, teda pre neexistenciu nesprávneho úradného postupu. Namietol existenciu príčinnej súvislosti medzi tvrdeným nesprávnym úradným postupom súdneho exekútora a vzniknutou škodou, a to v dôsledku nekonania žalobcu. Ohľadom nemajetkovej ujmy žalovaný mal za to, že nie je preukázaná a nie je odôvodnená jej náhrada v peniazoch. Žalovaný taktiež namietol požadované úroky z omeškania zo žalovanej sumy.

4. Dňa 30.5.2017 žalobca doručil súdu repliku, v ktorej reagoval na vyjadrenie žalovaného. Uviedol, že súdny poplatok vo výške 500,- Sk zo žiadosti o udelenie poverenia zaplatil už v roku 2005, kedy poslal návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi v konaní sp. zn. EX 1/2005 a súdny exekútor V.. L. J. aj požiadal o udelenie poverenia. Nebol preto dôvod na duplicitné zaplatenie súdneho poplatku v konaní sp. zn. EX 3774/07, v ktorom súdny exekútor a Okresný súd Prešov zmätočne zahájili konanie vedené pod sp. zn. 2Er/2796/07. Podľa žalobcu vykonal všetky potrebné úkony v konaní 23Er/1847/05 a EX 1/2005, preto mali štátne orgány povinnosť vymôcť jeho pohľadávku zákonným spôsobom. Pokiaľ tomu však zabránili, žalovaný musí nahradiť vzniknutú škodu. Mal za to, že duplicitným a zmätočným konaním Okresného súdu Prešov a exekútora V.. J. sa viedli dve exekučné konania - sp. zn. 23Er/1847/05, ktoré doposiaľ trvá a sp. zn. 2Er/2796/07, ktoré bolo skončené zastavením exekúcie, preto mu bola spôsobená škoda vo forme nevyoženia a už aj nedobytnosti jeho pohľadávky voči povinnému z exekučného

konania (keďže podľa neho pohľadávka z roku 2004 už prekročila 10-ročnú premlčaciu lehotu), preto tento nesprávny úradný postup je v príčinnej súvislosti so vznikom škody. Žalobca tak uviedol, že jeho škoda spočíva v jeho pohľadávke vyplývajúcej z exekučného titulu, pretože povinnému z exekúcie bol poskytnutý čas na zbavenie sa svojho majetku. Ďalej uviedol, že súdny exekútor akceptoval, že exekučné konanie sp. zn. 23Er/1847/05 (Exn 1/2005) nebolo zastavené pre nezloženie preddavku, keďže ho exekútor dňa 7.12.2007 vyzval na uvedenie, či trvá na vykonaní exekúcie. Súdnemu exekútorovi tak od 12/2007 nič nebránilo, aby exekúciu vykonal. Podľa žalobcu bolo teda evidentné, že doposiaľ neskončená vec sp. zn. 23Er/1847/05 je zaťažená prieťahmi v rokoch 2005-2017, a to pre nesprávny postup exekútora, ktorý bráni uskutočneniu exekúcie EX 1/2005, keď doteraz nepožiadala o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Vzhľadom na uvedené sa potom podľa žalobcu nesprávne úradné postupy prejavili aj v jeho platobnej neschopnosti, začatíu exekúcie voči nemu ako povinnému, v návštevách exekútorov u neho a jeho rodiny. Došlo potom k hádkam v rodine, jeho manželka sa v roku 2011 odsťahovala z bydliska rodiny a nakoniec v roku 2017 bolo jeho manželstvo rozvedené. Za účelom preukázania nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Prešov a súdneho exekútora V. J. žalobca navrhol pripojiť spisy sp. zn. Ex 1/2005, Ex 3774/07, 23Er/1847/05 a 2Er/2796/07, vypočít súdneho exekútora a povinného z exekúcie. Za účelom preukázania nemajetkovej ujmy navrhol vyžiadať od jednotlivých súdov a exekútorov spisy, v ktorých žalobca vystupuje ako povinný v rámci exekučných konaní.

4.1 K uvedenému vyjadreniu žalobca predložil nasledovné listinné dôkazy na preukázanie skutočnej škody a nemajetkovej ujmy: emailová komunikácia medzi žalobcom a súdnou tajomníčkou Okresného súdu Prešov ohľadom sp. zn. 23Er/1847/05 zo dňa 20.5.2015, 21.5.2015 a 2.7.2015, sťažnosť žalobcu na prieťahy v konaní 23Er/1847/05 zaslaná elektronicky Okresnému súdu Prešov dňa 3.1.2017, žiadosť súdneho exekútora V. L. J. zo dňa 7.12.2007, list žalobcu zo dňa 14.12.2007 adresovaný súdnemu exekútorovi V. L. J., odvolanie žalobcu vo veci Exn 1/05 zo dňa 26.8.2005, list žalobcu zo dňa 27.6.2005 adresovaný súdnemu exekútorovi, zmluva o vykonaní exekúcie č. Ex n 1/05 uzatvorená medzi žalobcom a súdnym exekútorom W. L. J. zo dňa 9.6.2005, výpis z listu vlastníctva č. XXX pre kat. úz. Muglinov, okres Ostrava - mesto a obec Ostrava, rozsudok Okresného súdu v Novém Jičíně č. k. 12C/76/2017-6 z 4.4.2017, uznesenie o príklepu súdneho exekútora W. N. Z.Č. (EX 206/06) z 16.3.2007.

4.2 Žalobca dňa 14.7.2017 predložil súdu podanie a zároveň listinný dôkaz - odpoveď Okresného súdu Prešov zo dňa 21.6.2017 na sťažnosť žalobcu vo veci 23Er/1847/2005 a 2Er/2796/2007. Žalobca uviedol, že týmto dôkazom preukazuje, že v roku 2007 došlo k administratívnej chybe, pričom súd uvedenú chybu uznal, ide teda o nesprávny úradný postup vo veci 23Er/1847/05, v ktorej Okresný súd Prešov zaviniel prieťahy v rokoch 2005-2017. Mal za to, že uvedeným preukázal splnenie podmienok v zmysle § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z. z.

5. Žalovaný v duplike doručenej súdu dňa 30.8.2017 mal za to, že z predložených listinných dôkazov a z exekučného spisu EX 3774/2007 vyplýva, že existovalo len jedno exekučné konanie vedené u súdneho exekútora V. L. J., a to sp. zn. EX 3774/2007. Poukázal na to, že dňa 13.5.2005 bol exekútorскому úradu V. L. J. doručený neúplný návrh žalobcu na vykonanie exekúcie zo dňa 7.3.2005, ktorý bol zaevidovaný do registra neúplných podaní "EXn" pod č. EXn 1/05. Následne bol žalobca ako oprávnený vyzvaný na odstránenie nedostatkov návrhu a bol mu tiež zaslaný návrh zmluvy o vykonaní exekúcie, v ktorom bol poučený o možnosti zastavenia exekúcie pre nezloženie preddavku na odmenu exekútora a náhradu jeho hotových výdavkov v určenej lehote. Žalobca však napriek ďalšej výzve zo dňa 9.6.2005 nezložil požadovaný preddavok, dňa 30.8.2005 bol preto Okresnému súdu Prešov predložený spis spolu s návrhom na zastavenie exekúcie zo dňa 24.8.2005. Po tom, ako súd zastavil exekúciu a následne Krajský súd v Prešove zrušil uznesenie súdu a vec vrátil na ďalšie konanie, Okresný súd Prešov uznesením č. k. 23Er/1847/05-26 z 23.11.2007 zamietol návrh na zastavenie exekúcie a uviedol, že súdny exekútor po právoplatnosti tohto uznesenia požiada súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súdny exekútor teda po tom, ako obdržal vyjadrenie žalobcu zo dňa 21.12.2007, že trvá na exekúcii, preradil návrh na vykonanie exekúcie spolu so spisom dovtedy vedeným pod č. EXn 1/05 do registra "EX", prideliť mu sp. zn. EX 3774/2007 a požiadal Okresný súd Prešov o udelenie poverenia. Okresný súd Prešov uznesením sp. zn. 2Er/2796/07 zo dňa 3.4.2008 zastavil exekúciu vedenú pod sp. zn. EX 3774/2007 z dôvodu nečinnosti žalobcu, pre nezaplatenie súdneho poplatku zo žiadosti o udelenie poverenia napriek výzve zo dňa 1.2.2008. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 7.5.2008, keďže žalobca proti nemu nepodal riadny opravný prostriedok. Podľa žalovaného z uvedeného, ako i z dokladov predložených žalobcom vyplýva, že Okresný súd Prešov administratívnym

nedopatrením priradil exekúcii, ktorá bola vedená pod sp. zn. EX 3774/07 (predtým ako neúplné podanie EXn 1/05), dve spisové značky konania, a to sp. zn. 2Er/2796/07 (v rámci ktorej súd rozhodoval o žiadosti o udelenie poverenia a zaplatení súdneho poplatku) a sp. zn. 23Er/1847/05 (v rámci ktorej súd rozhodoval o zastavení exekúcie pre nezaplatenie preddavku na odmenu exekútora). Žalovaný uviedol, že existencia 2 spisových značiek exekučných konaní na okresnom súde však nič nemení na tom, že súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia len raz, a to podaním zo dňa 21.12.2007 a že exekúcia vedená pod sp. zn. EX 3774/07 bola právoplatne zastavená jedine z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku žalobcom. Žalovaný ďalej poukázal na to, že žalobca nerozlišuje medzi preddavkom na odmenu exekútora a medzi súdnym poplatkom zo žiadosti o udelenie poverenia. Tiež mal za to, že žalobca nesprávne vychádza zo skutočnosti, že boli vedené dve exekučné konania - sp. zn. EX 1/05 a sp. zn. EX 3774/2007, keď bolo len jedno exekučné konanie najprv vedené v registri "EXn", potom v registri "EX", ďalej že súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia ešte v roku 2005, pretože podľa žalovaného aj žiadosť o udelenie poverenia bola len jedna - doručená súdu dňa 21.12.2007 po tom, ako okresný súd rozhodol o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie. Vzhľadom na uvedené mal žalovaný za to, že neexistuje titul nároku na náhradu škody, pretože nie je preukázaná existencia nesprávneho úradného postupu, keď jedine v dôsledku nečinnosti žalobcu došlo k právoplatnému zastaveniu exekučného konania. Z dôvodu právoplatného skončenia exekučného konania sp. zn. EX 3774/2007 na základe uznesenia Okresného súdu Prešov sp. zn. 2Er/2796/07 zo dňa 3.4.2008 žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, keď žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody bola Ministerstvu spravodlivosti SR doručená dňa 17.3.2015 a žaloba vo veci samej podaná dňa 2.7.2015, teda žalobca sa musel dozvedieť o tvrdenej škode v čase, ktorý bezprostredne nasledoval po doručení uznesenia Okresného súdu Prešov sp. zn. 2Er/2796/07 zo dňa 3.4.2008, najneskôr dňa 7.5.2008, kedy rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Podľa žalovaného potom bol nárok žalobcu na náhradu škody premlčaný už dňa 7.11.2011 (7.5.2008 + 3 roky + 6 mesiacov).

6. Dňa 3.9.2018 žalobca predložil súdu žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 12.3.2015 a zároveň nesúhlasil s tvrdením žalovaného, podľa ktorého existovalo len 1 exekučné konanie. Poukázal na odpoveď Okresného súdu Prešov na sťažnosť na prieťahy v konaní, v ktorom uvedený súd uznal prieťahy vo veci 23Er/1847/05. Žalovaný mal tiež za to, že uvedené konanie nikdy nebolo skončené a poukázal aj na emailovú komunikáciu so súdnou tajomníčkou Okresného súdu Prešov, podľa ktorej došlo k duplicitnému zapísaniu vecí omylom. Mal za to, že exekútor nemal dôvod si od neho znova pýtať súdny poplatok vo výške 500,- Sk, pretože ten zaplatil už k sp. zn. EX 1/2005. Opätovne poukázal na to, že exekučné konanie vedené pod sp. zn. 23Er/1847/2005 nikdy nebolo zákonným spôsobom skončené. Nesúhlasil s námietkou premlčania vznesenou žalovaným, pretože žalobca za predmet tohto konania považoval nesprávny úradný postup a vznik škody v období od 3/2005 do 8/2018 v konaní sp. zn. EX 1/2005 a sp. zn. 23Er/1847/05 a nie zmätočné a duplicitné konanie sp. zn. EX 3774/07 a sp. zn. 2Er/2796/07. Žalobca následne dňa 21.11.2018 doručil súdu ďalšie podanie, v ktorom uviedol, že na Okresnom súde Prešov v konaní sp. zn. 23Er/1847/2005 bolo dňa 17.7.2018 vydané poverenie na vykonanie exekúcie a bolo zaslané súdnemu exekútorovi V. L. J.. Uvedené podložil aj emailovou komunikáciou medzi ním a Okresným súdom Prešov. Podľa žalobcu je tak potvrdené, že v rokoch 2005-2018 štátne orgány postupovali chybne a ich nesprávnym úradným postupom došlo k zbytočným prieťahom, ktoré umožnili povinnému R.. F. zbaviť sa svojho majetku. Podľa žalobcu potom len týmito prieťahmi bolo zapríčinené, že nedošlo k uskutočneniu exekúcie voči povinnému, nevykonali sa súpis jeho majetku a nebol vyzvaný ani k tomu, aby dal prehlásenie o svojom majetku. Vzhľadom na nesprávny úradný postup súdu a exekútora po cca 13 rokoch je podľa žalobcu nemožné preukázať presnú výšku vzniknutej škody, čo by však nemalo brániť vzniku zodpovednosti štátu. Riešenie predstavuje judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej sa výška majetkovej ujmy spôsobenej nadmernou dĺžkou konania stanovuje na základe spravodlivosti, či nález Ústavného súdu ČR sp. zn. II. ÚS 321/98 z 5.5.1999. Žalobca následne argumentoval rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/298/06 (ZSP 62/2007) a sp. zn. 3Cdo/181/2009 z 31.5.2011 s poukazom na ustanovenie § 136 Občianskeho súdneho poriadku. Vzhľadom na uvedené potom žalobca navrhol v záujme urýchlenia tohto konania o náhradu škody a za predpokladu, ak by súd usúdil, že nesprávnym úradným postupom súdu a exekútora bola exekúcia zmarená a dalo by sa len ťažko zistiť, či povinný z exekúcie mal majetok, z ktorého sa mohla uspokojiť pohľadávka žalobcu, postup podľa § 136 Občianskeho súdneho poriadku a vydať čiastočný rozsudok na sumu 9 053,30 eur s príslušenstvom (t.j. 85% zo sumy 10 634,30 eur). Ohľadom nemajetkovej ujmy žalobca poukázal na nález Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 379/2017-35 z 25.10.2017 a tiež II. ÚS 90/2009.

7. Súd na prejednanie veci samej nariadil pojednávanie na deň 23.11.2018, na ktoré sa dostavil žalobca a poverený zástupca žalovaného.

7.1 Žalobca na pojednávaní uviedol, že z vyjadrenia predsedu Okresného súdu Prešov vyplýva, že zmätočným postupom nedošlo k zastaveniu prvého exekučného konania, ale došlo k zastaveniu až druhého exekučného konania, avšak bez toho, aby prvé konanie bolo zastavené. Podľa žalobcu bolo exekučné konanie nezmyselne rozdvojené. V prvom exekučnom konaní, ktoré sa vedie od roku 2005, bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie až dňa 17.7.2018, čo znamená, že by exekútor mal začať konať až po 13 rokoch. Po toľkých rokoch podľa žalobcu už povinný z exekúcie zrejme nemá majetok, keďže doteraz nebol zisťovaný ani stav jeho majetku, ani jeho bydlisko. Žalobca z dôvodu, aby sa predišlo zdĺhavému konaniu o náhrade škody, zdĺhavému dokazovaniu, vyhľadávaniu povinného, navrhol vydať čiastočný rozsudok. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, mal za to, že jednoznačne došlo k nesprávnemu úradnému postupu, odkázal na rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva v podobných prípadoch, t.j. že mu má byť priznaná nemajetková ujma. Podľa neho spôsobená nemajetková ujma vyplýva aj z predložených listinných dôkazov. Poukázal na čl. 7 ods. 5 Ústavy SR, podľa ktorého medzinárodné zmluvy ratifikované Slovenskou republikou majú prednosť pre zákonmi, pričom sem spadá aj Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd a vzhľadom na to uviedol, že na Okresnom súde Prešov došlo k porušeniu čl. 6 ods. 1 tohto dohovoru. Podľa žalobcu nie je možné špecifikovať obdobie, kedy k prieťahom došlo a obdobie, kedy prieťahy neboli. Podľa Európskeho súdu pre ľudské práva by sa malo posúdiť celé obdobie, v ktorom došlo k prieťahom, teda podľa žalobcu išlo o obdobie od roku 2005 do roku 2018. Mal za to, že v predmetnom konaní bude treba preukázať, že vznik škody je nezvratný, uskutočniť detailné dokazovanie ohľadom toho, či povinný má majetok, uvedeným spôsobom by sa preukázala existencia príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a odpratáním majetku povinného. Žalobca navrhol vykonať dokazovanie vyžiadanim úradného stanoviska z Finančného úradu Prešov ohľadom daňového priznania povinného od roku 2005 a spätne, získaním informácií od Sociálnej poisťovne, Katastrálneho úradu, Dopravného inšpektorátu a súdneho exekútora o majetku povinného. Podľa uvedenia žalobcu povinný z exekúcie bol podnikateľom, ktorý však nezaplatil svoj dlh, pričom majetok evidentne mal. Za uvedeným účelom navrhol tiež vypočítť spolupodnikateľov povinného - R.. S. I. F. R.. B. B., ktorí boli súčasťou združenia povinného niekedy v rokoch 1992 až 2000, za toto obdobie ďalej navrhol vyžiadať daňové priznanie uvedených osôb na preukázanie majetku združenia povinného. Podľa žalobcu vydanie rozhodnutia v predmetnej veci bez vykonania navrhnutých dôkazov by bolo predčasné a neúplné.

7.2 Poverený zástupca žalovaného mal za to, že žalobca nepreukázal ani vznik, ani výšku škody, preto by sa žalobe nemalo vyhovieť. Žalobca si v tomto konaní uplatnil nárok totožný s pohľadávkou z exekučného titulu, poverený zástupca žalovaného však poukázal na tvrdenie žalobcu, že exekučné konanie toho času nie je skončené. Mal za to, že pohľadávku z exekučného konania nie je možné stotožniť s výškou škody v tomto konaní. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, poukázal na to, že tá sa na základe vnútroštátnej úpravy odlišne posudzuje, ako je tomu v konaní pred ústavným súdom a pred Európskym súdom pre ľudské práva, žalobcovi však nič nebránilo tomu, aby sa sťažnosťou podanou na ústavnom súde domáhal ochrany svojho práva na konanie bez zbytočných prieťahov. Podľa vnútroštátnej úpravy sa nemajetková ujma nepriznáva automaticky. Poverený zástupca žalovaného mal za to, že je potrebné rozlišovať medzi nesprávnym úradným postupom v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., pokiaľ by nesprávny úradný postup spočíval v zdvojení exekučných konaní, a medzi nesprávnym úradným postupom v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., pokiaľ nesprávny úradný postup spočíva v prieťahoch v konaní. Zároveň poverený zástupca žalovaného nepovažoval odpoveď predsedu Okresného súdu Prešov na sťažnosť žalobcu za zdokladovanie prieťahov v zmysle § 9 ods. 2 uvedeného zákona. Ohľadom návrhov žalobcu na doplnenie dokazovania poverený zástupca žalovaného uviedol, že dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu, ktorý by ho nemal prenášať na súd, zároveň mal za to, že všetky návrhy žalobcu na doplnenie dokazovania sú nevhodné a nadbytočné, keďže navrhované dokazovanie bude predmetom exekučného konania, v ktorom exekútor bude zisťovať majetok povinného. Za nepreukázané považoval tvrdenie žalobcu, že povinný mal majetok (v čase začatia exekučného konania) a teraz už majetok nemá, pričom uviedol, že ide len o subjektívne tvrdenie žalobcu. Podľa povereného zástupcu žalovaného je škoda uplatnená predčasne. Poverený zástupca žalovaného na záver uviedol, že v tomto konaní nebol preukázaný vznik a výška škody, pričom výška škody je totožná s pohľadávkou, ktorá sa vymáha v exekučnom konaní od povinného, teda tu

neprichádza do úvahy zodpovednosť štátu. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, mal za to, že ju žalobca nepreukázal.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov predložených žalobcom v priebehu konania (bod 4.1, bod 6 tohto rozsudku), tiež fotokópiou spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 2Er/2796/07 a sp. zn. 23Er/1847/05 a na základe takto vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci.

9. Z fotokópie súdneho spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 23Er/1847/05 súd zistil, že sa na základe návrhu žalobcu ako oprávneného (R.Q.. Y. W., J..Y..T..B.., O. XX, T., Č. L.) zo dňa 7.3.2005 začalo u súdneho exekútora W.. L. J. exekučné konanie proti povinnému - R.. W. F., bytom Ď. XX, B., na vymoženie sumy vo výške 61 929,10 Sk s príslušenstvom. Súdny exekútor W.. L. J. dňa 30.8.2005 doručil Okresnému súdu Prešov (sp. zn. Exn/1/05) návrh na zastavenie exekúcie z dôvodu nezloženia preddavku žalobcom - oprávneným na odmenu a náhradu hotových výdavkov exekútora za úkony v exekučnom konaní. Žalobca ako oprávnený dňa 31.8.2005 doručil Okresnému súdu Prešov podanie (sp. zn. Exn/1/05), v ktorom uviedol, že už dňa 15.6.2005 poukázal na účet exekútora sumu vo výške 2000,- Sk ako preddavok na náklady exekútora, preto žiadal, aby exekútor vzal späť svoj nezákonný návrh na zastavenie exekúcie. Uznesením sp. zn. 23Er/1847/05, Exn 1/05 zo dňa 7.2.2006 bola exekúcia zastavená, a to na návrh súdneho exekútora. Z uvedeného súdneho spisu bolo ďalej zistené, že dotazom zo dňa 23.3.2006 Okresný súd Prešov žiadal Obvodné oddelenie Policajného zboru Prešov - Juh o prešetrovanie pobytu povinného - R.. W. F. na adrese jeho trvalého pobytu, a dotazom zo dňa 7.3.2006 žiadal Register obyvateľov SR o oznámenie pobytu povinného. Obvodné oddelenie Policajného zboru Prešov - Juh dňa 22.3.2006 oznámilo súdu, že sa povinný nezdržiava na adrese Ďumbierska 15, Prešov už viac ako tri roky, podľa susedov by sa mal nachádzať v USA. Register obyvateľov SR dňa 31.3.2006 zaslal súdu potvrdenie o trvalom pobyte, podľa ktorého trvalý pobyt povinného na území SR trval do 14.7.2000. Žalobca ako oprávnený dňa 31.3.2006 doručil súdu odvolanie voči uzneseniu sp. zn. 23Er/1847/05, Exn 1/05 zo dňa 7.2.2006, následne Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 3CoE/27/2006-18 zo dňa 4.8.2006 rozhodol tak, že vec vrátil súdu prvého stupňa bez rozhodnutia o odvolaní, keďže vec bola predčasne predložená. Okresný súd Prešov následne ďalej zisťoval pobyt povinného. Dňa 11.10.2006 Obvodné oddelenie Policajného zboru Prešov - Juh oznámilo súdu, že sa povinný nenachádza na adrese Ď. XX, B., podľa susedov sa zdržiava v Českej republike. Dňa 19.1.2007 Mesto Prešov oznámilo Okresnému súdu Prešov, že sa povinný Ing. Milan Ancin dňa 14.7.2000 odhlásil z adresy svojho trvalého pobytu a ako adresu nového pobytu uviedol Českú republiku. Okresný súd Prešov potom uznesením č. k. 23Er/1847/05-26, Exn 1/05 zo dňa 23.11.2007 zmenil pôvodné uznesenie sp. zn. 23Er/1847/05, Exn 1/05 zo dňa 7.2.2006 tak, že návrh súdneho exekútora na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že hoci súdny exekútor požadoval preddavok vo výške 10 000,- Sk, žalobca ako oprávnený zložil len sumu 2 000,- Sk, teda nebolo možné tvrdiť, že oprávnený žiaden preddavok neposkytol. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia tiež vyplýva zistenie súdu, že sa povinný odhlásil z adresy uvedenej v návrhu na vykonanie exekúcie a ako novú adresu uviedol len Česká republika. Súd tak uviedol, že je na úvahe oprávneného, či bude trvať na návrhu na začatie exekúcie, ak áno, súdny exekútor podľa § 44 ods. 1 EP požiadala súd o udelenie poverenia. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 5.12.2007. Žalobca ako oprávnený následne dňa 11.5.2015 emailom zaslal Okresnému súdu Prešov žiadosť o uvedenie dôvodu nevykonania exekúcie sp. zn. 23Er/1847/2005, Exn 1/2005. Súdna tajomníčka Okresného súdu Prešov dňa 20.5.2015 emailom zaslala oprávnenému odpoveď, podľa ktorej oprávnenému bolo dňa 15.3.2006 doručené uznesenie o zastavení exekúcie, následne sa zisťoval pobyt povinného, po vrátení veci Krajským súdom v Prešove bol návrh na zastavenie exekúcie právoplatne zamietnutý. Uviedla, že vec sp. zn. 2Er/2796/2007 bola omylom zapísaná, keďže súdny exekútor podal žiadosť o udelenie poverenia k sp. zn. 23Er/1847/2005. Z toho dôvodu bolo konanie vedené pod sp. zn. 2Er/2796/2007 zastavené. Z uvedeného súdneho spisu ďalej vyplýva, že žalobca ako oprávnený listom zo dňa 30.5.2017 k Spr 2214/2017 žiadal Okresný súd Prešov o prehodnotenie stanoviska z 20.2.2017 ohľadom prietahov v nikdy neskončenej veci 23Er/1847/05. Predseda uvedeného súdu dňa 22.6.2017 vydal upozornenie Spr 2214/2017 v súvislosti so sťažnosťou oprávneného zo dňa 30.5.2017 a nariadil vo veci 23Er/1847/2005 plynulo konať.

10. Z fotokópie súdneho spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 2Er/2796/07 súd zistil, že súdny exekútor V.. L. J. dňa 21.12.2007 k sp. zn. 23Er/1847/2005, Ex 3774/07 doručil Okresnému súdu Prešov žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 21Cb/103/01-74 zo dňa 15.10.2004 (právoplatný dňa 5.4.2005 a vykonateľný dňa 9.4.2005)

na vymożenie sumy 61 929,10 Sk s príslušenstvom v prospech oprávneného - žalobcu, proti povinnému - R.. W. F., Ď. XX, B.. Ako prílohu k tejto žiadosti súdny exekútor predložil návrh oprávneného na vykonanie exekúcie doručeného dňa 13.5.2005, exekučný titul a oznámenie oprávneného zo dňa 18.1.2007. Z uvedeného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 7.3.2005 je zrejmé, že bol doručený súdnemu exekútorovi dňa 13.5.2005 a bola mu pridelená značka Exn 1/05. Dňa 21.12.2007 bol uvedený návrh preradený do registra "EX" a dostal značku EX 3774/07. Na uvedenom návrhu sa nachádza tak sp. zn. 23Er/1847/05, ako i sp. zn. 2Er/2796/07. Žalobca uvedeným návrhom navrhol vykonať exekúciu voči povinnému - R.. W. F. na vymożenie sumy 61 929,10 Sk s príslušenstvom. Z exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 21Cb/103/01-74 zo dňa 15.10.2004 vyplýva, že Ing. Milanovi Ancinovi bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 61 929,10 Sk s 20% ročným úrokom z omeškania od 27.10.1994 do zaplatenia a trovy konania 10 725,- Sk. Podľa záhlavia uvedeného rozsudku sa už v čase vyhlásenia rozsudku R.. W. F. nachádzal na neznámom mieste, v konaní bol zastúpený opatrovníkom - súdnou tajomníčkou Okresného súdu Prešov. Z oznámenia oprávneného zo dňa 18.1.2007 doručeného súdnemu exekútorovi dňa 21.12.2007 vyplýva žiadosť oprávneného o vykonanie exekúcie voči povinnému, ktorý podľa uvedenia oprávneného podniká na území SR a tiež na území ČR, bližšie okolnosti mal zistiť súdny exekútor. Žalobca ako oprávnený podľa tohto oznámenia očakával správu exekútora ohľadom ďalších krokov v rámci exekúcie, pretože podľa jeho tvrdenia R.. W. F. mu dlží sumu 61 929,10 Sk od roku 1993 a neplnenie jeho povinnosti je jednou z príčin jeho platobnej neschopnosti ako oprávneného. Na uvedenom oznámení je prečiarknutá sp. zn. Exn 1/05 a je uvedená sp. zn. Ex 3774/07. Následne uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 2Er/2796/07-14, Ex 3774/07 zo dňa 3.4.2008 bola exekúcia zastavená pre nezaplatenie súdneho poplatku zo žiadosti o udelenie poverenia oprávneným. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 7.5.2008.

11. Žalobca listom zo dňa 27.6.2005 žiadal exekútora o oznámenie, či v roku 2005 boli v rámci exekúcie voči povinnému uskutočnené nejaké kroky, pretože mu povinný už od roku 1993 dlží peniaze a uvedené je jednou z príčin jeho platobnej neschopnosti.

12. Žiadosťou zo dňa 7.12.2007, sp. zn. Exn 1/05 súdny exekútor V.. L. J. žiadal žalobcu ako oprávneného na oznámenie, či trvá na vykonaní exekúcie voči povinnému, keďže ten má trvalý pobyt v Českej republike, zároveň poukázal na predposledný odsek uznesenia Okresného súdu Prešov č. k. 23Er/1847/05-26 zo dňa 23.11.2007 a žiadal žalobcu na označenie majetku povinného nachádzajúceho sa na území Slovenskej republiky.

13. Žalobca listom zo dňa 14.12.2007 (Exn 1/05, 23Er/1847/05) oznámil súdnemu exekútorovi, že na vykonaní exekúcie trvá.

14. Z emailovej komunikácie žalobcu a súdnej tajomníčky Okresného súdu Prešov (č. l. 17-18) súd zistil, že súdna tajomníčka Okresného súdu Prešov dňa 20.5.2015, dňa 21.5.2015 a 2.7.2015 oznámila žalobcovi ako oprávnenému, že k zapísaniu exekučnej veci vedenej pod sp. zn. 2Er/2796/2007 došlo omylom, duplicitne, keďže bolo zistené, že súdny exekútor podal žiadosť o udelenie poverenia priamo k sp. zn. 23Er/1847/2005. Z toho dôvodu bolo konanie vedené pod sp. zn. 2Er/2796/2007 zastavené. Ďalej uviedla, že vec vedená pod sp. zn. 23Er/1847/2005 nebola skončená, poverenie na vykonanie exekúcie nebolo vydané, vo veci rozhodne vyšší súdny úradník.

15. Žalobca ako oprávnený dňa 3.1.2017 elektronicky doručil Okresnému súdu Prešov sťažnosť na prieťahy v konaní sp. zn. 23Er/1847/05.

16. Z odpovede Okresného súdu Prešov zo dňa 21.6.2017, Spr 2214/2017 na sťažnosť žalobcu z 30.5.2017 vo veci 23Er/1847/2005 a 2Er/2796/2007 vyplýva, že v dôsledku administratívnej chyby nezisteného pracovníka bol na základe žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia z 21.12.2007 vytvorený nový spis pod sp. zn. 2Er/2796/07, a to namiesto založenia tohto podania exekútora do spisu vedeného pod sp. zn. 23Er/1847/2005. Konanie vedené pod sp. zn. 2Er/2796/07 bolo právoplatne zastavené a vec bola uložená do archívu. Podľa uvedenej odpovede prešetrením v súdnom registri sa zistilo, že nie je evidované zaplatenie súdneho poplatku ani v jednom z uvedených konaní. Vzhľadom na pochybenie spočívajúce v nesprávnom založení nového spisu (sp. zn. 2Er/2796/2007) bol spis predložený zákonnému sudcovi na určenie ďalšieho procesného postupu. Zároveň bolo žalobcovi oznámené, že nad vecou bol nariadený dohľad predsedu súdu a vec sa bude sledovať v pravidelných 3-mesačných intervaloch.

17. Z uznesenia o príklepe č. 007 EX 206/06-212 z 16.3.2017 bolo zistené, že sa voči žalobcovi vedie exekúcia na základe poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 5.12.2005, zároveň súdny exekútor udelil vydražiteľovi príklep na vydraženie nehnuteľnosti patriacej žalobcovi.

18. Z rozsudku Okresného súdu v Novém Jičíně č. k. 12C/76/2017-6 z 4.4.2017 súd zistil, že manželstvo žalobcu bolo rozvedené.

19. Z predloženého listu vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie Muglinov, okres Ostrava - mesto, obec Ostrava, vyplýva, že sa voči žalobcovi vedie niekoľko exekučných konaní.

20. Žiadosťou o náhradu škody zo dňa 12.3.2015 žalobca žiadal Ministerstvo spravodlivosti SR o náhradu majetkovej škody 10 634,35 eur a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 11 000,- eur.

21. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej len "zákon č. 514/2003 Z. z.") štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený

domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

22. V prípade zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci ide o objektívnu zodpovednosť štátu za škodu, ale len za súčasného splnenia troch podmienok - nezákonné rozhodnutie orgánu štátu alebo jeho nesprávny úradný postup, existencia škody ako majetkovej či nemajetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím či nesprávnym úradným postupom. Všetky atribúty vzniku zodpovednosti štátu za škodu musia byť jednoznačne preukázané.

23. Prvotnou podmienkou pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je existencia nesprávneho úradného postupu. V zmysle konštantnej judikatúry sa za nesprávny úradný postup považuje konanie štátneho orgánu, pri ktorom porušil právnymi normami predpísané pravidlá. Spravidla ide o postup, úkony, ktoré s rozhodovacou činnosťou priamo nesúviseli, avšak nie je vylúčené, aby bola škoda spôsobená postupom uskutočneným aj v rámci rozhodovacej činnosti, za predpokladu, že úkony nesprávneho úradného postupu priamo k vydaniu rozhodnutia nevedú a bezprostredne sa v obsahu rozhodnutia neprejavia. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj iná činnosť orgánu štátu alebo iné vady v spôsobe vedenia konania, ako i zbytočné prietahy v súdnom konaní. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie alebo oneskorené vydanie rozhodnutia v dôsledku porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie (nie však samotné vydanie rozhodnutia), lebo znaky nesprávneho úradného postupu má aj nečinnosť štátneho orgánu alebo jeho činnosť, ktorá nie je vykonaná v stanovenej lehote alebo v lehote, ktorá zodpovedá právu na prejednanie veci "bez zbytočných prietahov" (čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky). Podľa zákona č. 514/2003 Z. z. sa za nesprávny úradný postup považujú aj zbytočné prietahy v konaní. Podľa konkrétnych okolností toho ktorého prípadu môže však ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomoci určitého štátneho orgánu, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu

pravidiel stanovených právnymi predpismi pre konanie štátneho orgánu alebo k porušeniu poriadku vyplývajúceho z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti. Úradný postup nie je spravidla možné v právnom predpise upraviť do najmenších podrobností a jeho správnosť je potrebné posudzovať i z hľadiska účelu, k dosiahnutiu ktorého postup štátneho orgánu smeruje.

23.1 Ohľadom prvej podmienky, ktorá musí byť splnená v prípade vzniku zodpovednosti štátu za škodu, a to existencie nesprávneho úradného postupu, súd uvádza nasledovné. V prejednávanej veci bolo zistené, že návrhom žalobcu doručeným súdnemu exekútorovi V. L. J. dňa 13.5.2005 sa začalo exekučné konanie žalobcu v pozícii oprávneného proti povinnému - R.. W. F., na vymoženie pohľadávky vo výške 61 929,10 Sk spolu s príslušenstvom na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 21Cb/103/01-74 zo dňa 15.10.2004. Súdny exekútor uvedenému návrhu prideliť značku Exn 1/05. Z dôvodu, že žalobca ako oprávnený v tomto exekučnom konaní nezaplatil požadovaný preddavok na odmenu exekútora a náhradu hotových výdavkov vo výške 10 000,- Sk, ale len vo výške 2 000,- Sk, súdny exekútor navrhol zastaviť uvedené konanie. Okresný súd Prešov následne uznesením sp. zn. 23Er/1847/05, Exn 1/05 zo dňa 7.2.2006 exekúciu zastavil. Krajský súd v Prešove však vec bez rozhodnutia o odvolaní vrátil okresnému súdu, ktorý nakoniec uvedené uznesenie zmenil a dňa 23.11.2007 návrh na zastavenie exekúcie zamietol. Súdny exekútor dňa 7.12.2007 vo veci Exn 1/05 žiadal žalobcu ako oprávneného o oznámenie, či trvá na vykonaní exekúcie voči povinnému, keďže ten má trvalý pobyt v Českej republike. Žalobca - oprávnený listom zo dňa 14.12.2007 a dňa 18.1.2007 oznámil súdnemu exekútorovi, že na vykonaní exekúcie trvá. Z uvedeného dôvodu súdny exekútor v zmysle uznesenia Okresného súdu Prešov č. k. 23Er/1847/05-26, Exn 1/05 zo dňa 23.11.2007 doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia vo veci sp. zn. 23Er/1847/05 s už novou pridelenou značkou Ex 3774/07 (namiesto pôvodnej Exn 1/05) a tiež návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, exekučný titul a oznámenie oprávneného, že na vykonaní exekúcie trvá. Okresný súd Prešov však omylom zapísal uvedenú žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia pod novú spisovú značku 2Er/2796/07, namiesto pôvodnej spisovej značky 23Er/1847/2005. Uvedené "nové konanie" sp. zn. 2Er/2796/07 potom zastavil uznesením č. k. 2Er/2796/07-14, Ex 3774/07 zo dňa 3.4.2008 pre nezaplatenie súdneho poplatku zo žiadosti o udelenie poverenia oprávneným. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 7.5.2008. Na danú administratívnu chybu reagoval predseda Okresného súdu Prešov listom Spr 2214/2017 zo dňa 21.6.2017, v ktorom odpovedal na sťažnosť žalobcu ako oprávneného na prietahy v konaní. Podľa uvedenej odpovede vzhľadom na pochybenie spočívajúce v nesprávnom založení nového spisu (sp. zn. 2Er/2796/2007) bol spis predložený zákonnému sudcovi na určenie ďalšieho procesného postupu, zároveň bol nad vecou nariadený dohľad predsedu súdu s pravidelným sledovaním v 3-mesačných intervaloch. Nakoniec žalobca dňa 21.11.2018 oznámil súdu, že vo veci sp. zn. 23Er/1847/2005 bolo dňa 17.7.2018 vydané poverenie na vykonanie exekúcie.

23.2 Vzhľadom na vyššie uvedené bol súd toho názoru, že k naplneniu prvej podmienky potrebnej na vznik zodpovednosti štátu za škodu, a to nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v prietahoch v konaní vedenom pred Okresným súdom Prešov sp. zn. 23Er/1847/2005, došlo, pričom súd za relevantný dôkaz považoval jednak emailovú komunikáciu medzi žalobcom a súdnou tajomníčkou Okresného súdu Prešov v roku 2015, kedy súdna tajomníčka poukázala na duplicitné vedenie konania v tej istej veci a na administratívne pochybenie, taktiež odpoveď predsedu Okresného súdu Prešov zo dňa 21.6.2017 na sťažnosť žalobcu na prietahy v konaní, z ktorého súdu vyplynula dôvodnosť sťažnosti, najmä s poukazom na vydané upozornenie predsedu uvedeného súdu zo dňa 22.6.2017 v súvislosti so sťažnosťou žalobcu zo dňa 30.5.2017, na nariadený dohľad nad vecou s pravidelným sledovaním. Podľa názoru súdu v uvedenom konaní jednoznačne došlo k nesprávne úradnému postupu Okresného súdu Prešov, ktorý spočíval v prietahoch v konaní v príčinnej súvislosti s nesprávnym zápisom veci pod novú spisovú značku. Súd však naopak, nevzhladol nesprávny úradný postup v konaní súdneho exekútora, pričom uvedený nesprávny úradný postup v konaní ani nebol konštatovaný. Pokiaľ ide o námietku premlčania vznesenú žalovaným, súd mal za to, že bola nedôvodná, keďže od začatia exekučného konania č. Exn 1/05, neskôr preradeného pod č. Ex 3774/07, došlo k procesným úkonom a k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie až v roku 2018. Vzhľadom na to, že žalobca poukazoval na exekučné konanie ako celok (23Er/1847/2005 a 2Er/2796/2007) a nie konkrétne len na konanie nesprávne vedené pod sp. zn. 2Er/2796/2007, ktoré bolo aj právoplatne zastavené, podľa názoru súdu tu nemohlo dôjsť k premlčaniu nároku žalobcu.

24. Pokiaľ však ide o ďalšiu podmienku pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody voči štátu, a to preukázanie vzniku škody a jej výšky, súd nemal za preukázanú ani škodu uplatnenú žalobcom

vo výške 10 634,35 eur s príslušenstvom, ani nemajetkovú ujmu uplatnenú vo výške 11 000,- eur s príslušenstvom.

24.1 Základným predpokladom uplatnenia majetkovej satisfakcie je existencia škody a skutočnosť, že došlo k neoprávnenému zásahu a majetková či nemajetková ujma už vznikla. Pojem škody zákon č. 514/2003 Z. z. bližšie nedefinuje, preto sa aplikujú príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 442 a nasl.). Škodu je možné vo všeobecnosti chápať ako ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, je objektívne vyjadriteľná v peniazoch a je napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peňažného. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Skutočnou škodou je ujma, ktorá znamená zničenie, stratu, zmenšenie, zníženie, či iné znehodnotenie existujúceho majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje majetkové hodnoty, ktoré treba vynaložiť pre uvedenie vecí do predošlého stavu (pokiaľ nie je vylúčené). Ušlý zisk predstavuje zmarený majetkový prospech, ktorý bolo možné očakávať s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, no nenastalo v dôsledku škodnej udalosti. Ušlý zisk je ujmu spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedošlo v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to s ohľadom na pravidelný beh vecí dalo očakávať. Ušlý zisk sa neprejavuje zmenšením majetku poškodeného (úbytkom aktív, ako je to u skutočnej škody), ale stratou očakávaného prínosu (výnosu). Nestačí pritom iba pravdepodobnosť rozmnoženia majetku, lebo musí byť naisto postavené, že pri pravidelnom behu vecí (nebyť protiprávneho konania škodcu alebo škodnej udalosti) mohol poškodený dôvodne očakávať zväčšenie svojho majetku, ku ktorému nedošlo práve v dôsledku konania škodcu. Len všeobecné tvrdenie o strate podnikateľskej príležitosti alebo zmarení podnikateľského zámeru bez ďalšieho nikdy nemôže byť základom pre vznik nároku na náhradu ušlého zisku, a to ani v prípade, ak by boli dôsledkom protiprávnej udalosti. Je tomu tak preto, že zákon č. 514/2003 Z. z. nezakladá vznik nároku na náhradu škody paušálne a automaticky v každom jednotlivom prípade porušenia povinnosti zo strany orgánov štátu, ale len celkom výnimočne za predpokladu súčasného naplnenia aj ďalších predpokladov vzniku a existencie zodpovednostného vzťahu. Dôkazné bremeno ohľadom naplnenia týchto podmienok vzniku zodpovednosti štátu za škodu pritom zaťažuje poškodeného. Aj existencia ušlého zisku musí byť vždy bezpečne preukázaná. V prípade ušlého zisku nie je možné preukázať jeho reálnu existenciu, ale musia byť dokazované také konkrétne skutkové okolnosti (tvrdené poškodeným), ktoré pri logickej úvahe povedú súd k záveru, že ušlý zisk by skutočne vznikol nebyť protiprávnej udalosti, t. j. dokazuje sa pravdepodobnosť dosiahnutia ušlého zisku u poškodeného v danom čase a podľa miery dokázanej pravdepodobnosti, je potom možné urobiť záver o tom, či by za daných okolností bol žalovaný ušlý zisk aj reálnym. Ušlý zisk je teda stratou konkrétnej, reálnej a preukázateľnej príležitosti zhodnotenia majetku, avšak len za predpokladu, že pravdepodobnosť dosiahnutia zisku u poškodeného je s ohľadom na existujúce okolnosti toho ktorého konkrétneho prípadu vysoko pravdepodobná, až bližiaci sa k istote. Pokiaľ poškodený nepreukáže existenciu týchto okolností a výšku ušlého zisku, ktorý mohol pri bežnom chode vecí očakávať, nemôže byť v konaní úspešný (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5MCdo/5/2015 z 31.7.2017).

24.2 Na základe vykonaného dokazovania súd ďalej zistil, že žalobca návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 7.3.2005 navrhol vykonať exekúciu voči povinnému - R.. W. F., Ď. XX, B., na vymoženie sumy 61 929,10 Sk s príslušenstvom, a to na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 21Cb/103/01-74 zo dňa 15.10.2004. Uvedeným exekučným titulom bola R.. W. F. uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 61 929,10 Sk s 20% ročným úrokom z omeškania od 27.10.1994 do zaplatenia a trovy konania 10 725,- Sk. Žalobca sa teda v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 23Er/1847/2005, č. Exn 1/05 - neskôr č. Ex 3774/07, domáhal uspokojenia svojej pohľadávky z vykonateľného exekučného titulu. Uvedenú sumu, t.j. 61 929,10 Sk, trovy konania 10 725,- Sk, exekučné náklady 500,- Sk a vyčíslené úroky z omeškania 20% ročne od 27.10.1994 do 27.10.2014 vo výške 247 716,40 Sk, spolu 10 634,35 eur žalobca uplatnil ako škodu v rámci konania o náhrade škody voči štátu titulom nesprávneho úradného postupu. Je teda zrejmé, že uplatnená škoda je totožná a vyplýva z exekučného titulu, na základe ktorého sa toho času vedie exekúcia na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 23Er/1847/2005, keďže súdnemu exekútorovi bolo udelené poverenie na vykonanie exekúcie. V prípade vzniku a výšky tejto škody sa súd stotožnil s procesnou obranou žalovaného, že pokiaľ existuje subjekt, ktorý zodpovedá žalobcovi za uplatnenú škodu, t.j. existuje dlžník, potom nie je možné, aby za takúto škodu zodpovedal štát, najmä keď sa reálne voči dlžníkovi vedie exekučné konanie. Súd v predmetnom konaní potom mal za to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal vznik tejto škody. Súd nemal za preukázané, že žalobca v priamej a bezprostrednej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Prešov utrpel škodu, ktorú vyčíslil v žalobe, najmä s poukazom na to, že povinný z exekučného konania R.. W. F.

bol dlžníkom žalobcu od roku 1993, t.j. ešte pred začatím exekučného konania vedeného pred súdnym exekútorom V. L. J., ako to vyplýva z tvrdenia žalobcu. Súd síce mal za preukázaný nesprávny úradný postup okresného úradu, avšak mal za preukázanú aj skutočnosť, že žalobca disponoval pohľadávkou (z vykonateľného exekučného titulu) voči povinnému R.. W. F.. V dôsledku nesprávneho úradného postupu síce došlo k tomu, že poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané až dňa 17.7.2018, na druhej strane však pohľadávka z exekučného titulu zostala v dispozícii žalobcu a toho času boli vykonané úkony smerujúce k jej vymoženiu. Vzhľadom na uvedené bol súd toho názoru, že v prípade, ak by žalobcovi bol priznaný uplatnený nárok v podobe škody predstavujúcej pohľadávku z exekučného titulu, potom by mohlo dôjsť k situácii, že by žalobca vymohol pohľadávku v exekúcii a zároveň duplicitne by tú istú pohľadávku získal aj od štátu titulom jeho prípadnej zodpovednosti za škodu.

24.3 Hoci sa štát nemôže zbaviť zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nie každá škoda má za následok vznik zodpovednosti štátu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. Nárok na náhradu škody by mal byť uplatnený v civilnom konaní až vtedy, ak žalobca nemohol dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky voči tomu, kto je povinný ju splniť. V predmetnom konaní žalobca preukázal a medzi stranami nebolo sporné, že žalobca - oprávnený vedie exekúciu voči povinnému na vymożenie svojej pohľadávky z exekučného titulu. Žalobca však nepreukázal, že uvedenú pohľadávku nebolo možné, resp. už nie je možné vymôcť od povinného. Ak existuje pohľadávka a existuje povinný, potom je podľa súdu vylúčený vznik škody ako majetkovej ujmy. Súd tiež poznamenáva, že hodnota pohľadávky žalobcu ako oprávneného závisí aj od solventnosti povinného a možnosti uspokojenia pohľadávky z jeho majetku. Inú hodnotu má súdom priznaná pohľadávka, ktorú je možné v exekúcii uplatniť voči bonitnému povinnému a inú hodnotu, ak povinný v čase exekúcie nemá majetok alebo má majetok nepatrný, či postihnutý výkonom iných exekúcií. Súd preto poukazuje na listinné dôkazy predložené žalobcom - list žalobcu zo dňa 14.12.2007 adresovaný súdnemu exekútorovi V. L. J., list žalobcu zo dňa 27.6.2005 adresovaný súdnemu exekútorovi, tiež na fotokópiu súdneho spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 23Er/1847/2005 a sp. zn. 2Er/2796/2007. Z uvedených totiž jednoznačne vyplýva, že povinný od roku 1993 neuspokojil pohľadávku žalobcu, dokonca zo záhlavia exekučného titulu je zrejmé, že sa R.. W. F. (povinný) v čase vyhlásenia rozsudku nachádzal na neznámom mieste a v konaní bol zastúpený opatrovníkom - súdnou tajomníčkou Okresného súdu Prešov. Žalobca tiež v exekučnom konaní vedenom pod č. Exn 1/05 listom zo dňa 27.6.2005 (t.j. krátko po podaní návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 7.3.2005) žiadal exekútora o oznámenie, či v roku 2005 boli v rámci exekúcie uskutočnené nejaké kroky voči povinnému, pretože mu povinný už od roku 1993 dlží sumou 61 929,10 Sk a neplnenie si povinnosti povinným je jednou z príčin platobnej neschopnosti žalobcu. Taktiež Okresný súd Prešov v roku 2006 a 2007 zistil, že povinný mal trvalý pobyt na území Slovenska do 14.07.2000, odvtedy sa pravdepodobne nachádzal v Českej republike. Ďalej z oznámenia oprávneného zo dňa 18.1.2007 doručeného súdnemu exekútorovi dňa 21.12.2007 vyplýva, že mu R.. W. F. dlží sumu 61 929,10 Sk od roku 1993 a neplnenie jeho povinnosti je jednou z príčin jeho platobnej neschopnosti.

24.4 Vzhľadom na uvedené bol súd toho názoru, že z dôvodu vykonávania exekúcie proti povinnému, vo vzťahu ku ktorému žalobca disponuje pohľadávkou totožnou so žalovanou škodou, potom žalobcovi nevznikla škoda, ktorú by mohol uplatňovať voči štátu z dôvodu nesprávneho úradného postupu. Avšak aj v prípade, ak by žalobca bol v budúcnosti v exekučnom konaní voči povinnému neúspešný, štát by neniesol zodpovednosť za žalobcovu škodu pre neexistenciu priamej a bezprostrednej príčinnej súvislosti, keď žalobca už v roku 2006 bol vyzvaný na uvedenie, či trvá na podanom návrhu na vykonanie exekúcie vzhľadom na to, že sa povinný nachádza na neznámom mieste.

24.5 Žalobca v priebehu konania navrhol vykonať dokazovanie výsluchom súdneho exekútora, výsluchom povinného R.. W. F., jeho kolegov "spolupodnikateľov" R.. S. I. F. R.. B. B., vyžiadaním si úradného stanoviska z Finančného úradu Prešov, zo Sociálnej poisťovne, z Katastrálneho úradu, z Dopravného inšpektorátu, a to všetko ohľadom zistenia majetku povinného pred začatím exekúcie a tiež v súčasnosti. Súd uvedené dokazovanie nevykonával, a to z dôvodu prebiehajúcej exekúcie, v ktorej súdny exekútor bude zisťovať majetok povinného za účelom uspokojenia pohľadávky žalobcu ako oprávneného. Súd sa tak stotožnil s procesnou obranou žalovaného, že bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu, ktorému nič nebránilo produkovať dôkazy na preukázanie vzniku a rozsahu škody. No aj v prípade, ak by žalobca predkladal dôkazy v tomto smere, by bolo vykonanie dokazovania takýmito dôkazmi, resp. výsluchom uvedených osôb a vyžiadaním dôkazov ohľadom majetkovej situácie povinného, nevhodné a nadbytočné, keďže navrhované dokazovanie bude predmetom exekučného konania, v ktorom exekútor bude zisťovať majetok povinného.

25. V predmetnom konaní si žalobca uplatnil aj náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 11 000,- eur spolu s príslušenstvom. Vznik a existenciu nemajetkovej ujmy ako náhrady, ktorej sa žalobca v konaní domáha, je však nutné preukázať. Súd mal za to, že žalobca ani v tomto smere neunesol dôkazné bremeno, keď v priebehu konania nepreukázal, že mu ujma vznikla a že vznikla práve v dôsledku nesprávneho úradného postupu. Preukázanie, že zásah do práv žalobcu nesprávnym úradným postupom mal skutočne následok v podobe vzniku nemajetkovej ujmy, zaťažuje poškodeného, teda žalobcu. Právne relevantná je len taká nemajetková ujma, ktorej vznik je v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom. Žalobca však v priebehu konania nepreukázal, že by mu v dôsledku nesprávneho úradného postupu bola spôsobená nemajetková ujma. Zo žiadnych ním uvádzaných tvrdení nemožno vyvodit', že v dôsledku nesprávneho úradného postupu došlo k závažným negatívnym následkom v jeho sfére, teda že by mu vznikol nárok na nemajetkovú ujmu. Samotné konštatovanie, že nesprávny úradný postup u neho vyvolal a vyvoláva pocity frustrácie, stresu, beznádeje, že úmyslom exekútora bolo zastavenie exekúcie, ktoré by viedlo k preklúzii práva žalobcu, ďalej nevyliciteľná choroba žalobcu a tiež rozvod manželstva, bez uvedenia konkrétneho následku spôsobeného nesprávnym úradným postupom nemá vo vzťahu k nároku na nemajetkovú ujmu bez preukázania ich vzniku v príčinnej súvislosti práve s ním uvedeným nesprávnym postupom právnu relevanciu. Na preukázanie vzniku nároku na náhradu nemajetkovej ujmy žalobca predložil list vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie Muglinov, okres Ostrava - mesto, obec Ostrava a tiež uznesenie o príklepe č. 007 EX 206/06-212 z 16.3.2017. Z uvedených listinných dôkazov však vyplýva len skutočnosť, že sa voči žalobcovi vedie niekoľko exekučných konaní, pričom nie je možné konštatovať, že uvedené konania sú v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Prešov a taktiež v žiadnom prípade nepreukazujú dôvodnosť priznania nemajetkovej ujmy žalobcovi. Práve z uvedeného dôvodu súd nevzhladol potrebu vykonať dokazovanie vyžiadaním ďalších listov vlastníctva a súdnych spisov (o exekučných konaniach vedených proti žalobcovi) ohľadom majetku žalobcu zaťaženého exekúciou. Okrem toho priznanie zadostučinenia v peniazoch v zmysle ustanovenia § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. predpokladá, že iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Pre priznanie nemajetkovej ujmy však sama závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy nie je jediným a výlučným faktorom pre určenie zadostučinenia v peniazoch. Právne relevantná je len taká nemajetková ujma, ktorej vznik je v príčinnej súvislosti s neoprávneným zásahom. Základným predpokladom uplatnenia majetkovej satisfakcie je existencia nemajetkovej ujmy, teda existencia skutočnosti, že došlo k neoprávnenému zásahu a nemajetková ujma už vznikla a preukázanie, že zásah do osobnostných práv mal skutočne tvrdený následok. Preukázanie vzniku takéhoto následku zaťažuje poškodeného. Žalobca však uplatnenú nemajetkovú ujmu nijakým spôsobom neodôvodnil, neuviedol skutočnosti na preukázanie, že by ním uvádzaným nesprávnym úradným postupom došlo k negatívnym následkom v jeho súkromnom živote a spoločenskom uplatnení.

25.1 Žalobca v priebehu konania poukázal aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky, Ústavného súdu Slovenskej republiky, či rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, a to v súvislosti s priznaním nemajetkovej ujmy v rámci uplatneného nároku na náhradu škody - zodpovednosti štátu za škodu. K uvedenému súd uvádza, že zákonná úprava ohľadne poskytnutia zadostučinenia za vzniknutú nemajetkovú ujmu v zmysle právnej úpravy platnej v Českej republike - zákona č. 82/1998 Sb. o zodpovednosti za škodu spôsobenou pri výkone verejnej moci rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, je odlišná od zákonnej úpravy platnej v Slovenskej republike - zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, a to v súvislosti s poskytnutím primeraného zadostučinenia za ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom.

25.2 Podľa § 31a ods. 1 zákona č. 82/1998 Sb. bez ohľadu na to, či bola nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom spôsobená škoda, poskytuje sa podľa tohto zákona tiež primerané zadostučinenie za vzniknutú nemajetkovú ujmu. Podľa § 31a ods. 3 citovaného zákona v prípadoch, kedy nemajetková ujma vznikla nesprávnym úradným postupom podľa § 13 ods. 1 vety druhej a tretej alebo § 22 ods. 1 vety druhej a tretej, prihliadne sa pri stanovení výšky primeraného zadostučinenia rovnako ku konkrétnym okolnostiam prípadu, hlavne k a) celkovej dĺžke konania, b) zložitosti konania, c) konania poškodeného, ktorým prispel k prietahom v konaní a k tomu či využil dostupné prostriedky spôsobilé odstrániť prietahy v konaní, d) postupu orgánov verejnej moci behom konania a e) významu predmetu konania pre poškodeného.

25.3 V zmysle ustanovenia § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. sa uhrádza nemajetková ujma v peniazoch, ak ju nie je možné uspokojiť inak, a to len v prípade, ak samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením. Vznik a existenciu nemajetkovej ujmy ako náhrady, ktorej sa poškodený v konaní domáha, je nutné preukázať. Základným predpokladom uplatnenia nemajetkovej satisfakcie je existencia nemajetkovej ujmy, teda skutočnosť, že došlo k neoprávnenému zásahu a nemajetková ujma už vznikla a preukázanie, že nastali závažné následky v súkromnom živote a v spoločenskom uplatnení, pričom preukázanie závažnosti následkov vzniknutých v dôsledku vytýkaného nesprávneho úradného postupu zaťažuje postihnutú fyzickú osobu - poškodeného. Zákonodarca pri existujúcej právnej úprave všeobecnému súdu neposkytol oprávnenie na poskytnutie primeranej nemajetkovej ujmy len pri konštatovaní porušenia práva žalobcu bez negatívneho prejavu v jeho sfére, a to na rozdiel od čl. 127 Ústavy SR relevantného pre Ústavný súd SR. Taktiež predpoklady pre rozhodovanie Európskeho súdu pre ľudské práva o nemajetkovej ujme v prípade porušenia Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd sú odlišné od predpokladov určených v zákona č. 514/2003 Z. z. V konaní o nároku podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je žalobca zaťažený dôkazným bremenom ohľadom vzniku a rozsahu nemajetkovej ujmy, pričom musí preukázať konkrétny negatívny prejav nemajetkovej ujmy vo svojej osobnostnej sfére (rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Co 129/2014-116 zo dňa 21.05.2014). Skutočnosť, že nesprávny úradný postup (prieťahy) trval dlho, ešte samo o sebe neznamená, že by žalobcovi automaticky vznikol nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Existencia nároku musí byť v konaní preukázaná mimo akúkoľvek pochybnosť. Priznanie zadosťučinenia v peniazoch v zmysle ustanovenia § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. predpokladá, že iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Nemajetkovú ujmu možno priznať len v prípadoch, že ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom nie je možné uspokojiť inak, teda napraviť ju inými právnymi prostriedkami. Nemajetková ujma je určitou náhradou za protiprávny stav, ktorý spôsobil nenapraviteľnú ujmu v nemajetkovej sfére dotknutej osoby. Je pri tom podstatné, v akom rozsahu bola znížená česť, dôstojnosť a postavenie fyzickej osoby. Súd v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. môže priznať náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch len za predpokladu takej intenzity týchto následkov, že konštatovanie porušenia práva nie je postačujúce pre odstránenie následkov, ktoré u žalobcu nastali, pretože došlo k značnému zníženiu jeho dôstojnosti a spoločenskej vážnosti. Žalobca však v tomto smere neunesol dôkazné bremeno, keď v priebehu konania nepreukázal, že v dôsledku nesprávneho úradného postupu mu bola spôsobená nemajetková ujma. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR č. k. IV. ÚS 1/2012-38 z 12.01.2012, v ktorom bolo vo vzťahu k dôkaznému bremenu pri uplatnenom nároku na náhradu nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. skonštatované, že dôkazná povinnosť na preukázanie splnenia kvalifikovaných podmienok pre priznanie nemajetkovej ujmy, ako i kritérií pre určenie jej výšky, stíha výlučne poškodeného.

26. Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, preto ju v celom rozsahu zamietol. Strany sporu nesú zodpovednosť za skutkový stav a musia dokazovať svoje tvrdenia. Konanie je založené na kontradiktórnej zásade, podľa ktorej strana svoje tvrdenia musí preukazovať dôkazmi. Súd nemal za preukázaný vznik škody a taktiež nemajetkovú ujmu, pričom ak nie je splnená čo i len jedna podmienka, súd sa s ďalšími podmienkami nemusí bližšie zaoberať, keďže k zamietnutiu žaloby postačuje, ak absentuje jedna z požadovaných podmienok. Súd na záver poznamenáva, že z rovnakých dôvodov, pre ktoré nevykonal žalobcom navrhnuté ďalšie dokazovanie, neodročil ani pojednávanie na žiadosť žalobcu.

27. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP s tým, že žalovaný bol v predmetnom konaní v plnom rozsahu úspešný z dôvodu zamietnutia žaloby. Keďže si však žalovaný neuplatnil nárok na náhradu trov konania a zo spisu mu žiadne trovy nevyplývajú, súd rozhodol tak, že žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno písomne podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.